உ

கடவுள் துணை.

மழவைச்

சிங்காரசதகம்.

இவை

மழவை

மகாலிங்கையரால்

செய்யப்பட்டது.

சிதம்பரம்.

அம்பலவாண வுபாத்தியாயரவர்களாற்

பார்வையிடப்பட்டு.

வாணீவிலாஸ அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

1898.

இதன் விலை அணா-[illegible]

கடவுள் துணை

சுவைக்கொத்து.

சூஸ்த்திரம்.

கற்பகக்களிற்றின் கழலிருமுன்னிய - தற்ப
ழூந் தடையின்றருள்செயமுடிமே.

சிங்காரநாயகர் நால்வர்.

ஓர்மடவாற்கே யுற்றவயத்தினன், அநுகூல
னென்ன வறைந்தனர்புலவர் (க)

பலமாதருக்கும் பொதுவினிற்போன், தக்கி
ணனென்னச் சாற்றப்படுமே. (உ)

உரியளானே யுணருமின்றிச், செயகையன் ச
டனெனச் செப்பப்படுவன் (ங)

விளக்கமாகிய வழுவினனாகி, வெருவாதிருப்
போன்றிருட்டனென்ப (ச)

——:o·——

சிங்காரநாயகிகள் எண்மர்

அன்பன்கொண்டாட் டடைந்தபாவை, வய
ப்படுபதியினளளென்னவகுப்பர் (க)

தானும்படுக்கைத் தலனுமணியிற், கைசெய்
துற்ற காமாதுரையாய்க், கிழவனெதிர்வு கிட்டு
றநோக்கு, மேந்திழைவாசகசச்சிகையென்ப ()

தணப்பினெழுந்த தகையர் வேட்கையள் விர
கோத்கண்டிதை யென்னலாகும் (ங)

காமமேற்கொளீஇக் கணவன்வஞ்சனையின், மூ
ழ்கியமெல்லியல் விப்பிரலத்தை (ச)

அயன்மகட் புணர்ந்தகுறி கண்டழுங்கி, வெ
குளியுற்றாள் கண்டிதையாகும் (௫)

அடைந்திடுகணவனை யனன்றுபோக்கிக், கல
ங்கியேபேதை கலகாந்தரிதை (௬)

அன்பனயனுடையவுருகுறும், பாவைபிரிந்
தபதியினளாகும். (௭).

வீழ்வுகொண்டோர் விடலைபாற்றனே, ஏகு
மவையபிசாரிகையாம் (௮)

பருவநாயகிகள் மூவர்.

அரும்பியயௌவன முடையளாகி, வேளினை
நாணில்வென்றவள்முத்தை. (௧)

பருவநிறைந்து வெள்குதலில்லாக், காரிகை
தான்பிரகற்பையென்ப (௨)

இடைப்படுபருவமு நாணுமேந்திய, மங்கை
யை மத்தியையென்னவகுத்தனர் (௩)

இந்தப் பிரபந்தத்தில் சிலவிடங்களில் செய
வெனெச்சத்தைச் செய்தெனெச்சமாகத் திரித்
தும் குற்றமற்ற தேசியமொழிகளையுங் கிராமிய
மொழிகளையும் பிரயோகித்துமிருக்கின்றோம்
யாவருமுணர்தற்பொருட்டு.

இந்தநாயகநாயகிகளுக்கு ரசத்தைப்பற்றி
ய பலபாவங்களும் சேஷ்டைகளும் அவஸ்தைக
ளும் லீலைகளும் சம்பவிக்கின்றன அவையெல்
லாம் விஸ்தாரப்படுமென்று கூறப்படவில்லை.

சுவைக்கொத்து
முற்றிற்று.

உ

கணபதி துணை.

மழவைச்
சிங்காரசதகம்.

தலைவியைத் தலைவன்புகழ்தல்.

நாயகி - சுவாதீனபதிகை - மத்திமை

நாயகன் - அநுகூலன்.

பொன்னுலகின் மேவமுத மொருபொறிக்கே பயனளிக்கும் பொதுவாய்யார்க்குந்
துன்னுகின்றவுறுப்புமில்லைமறுமையின் மாத் திரங்கிடைக்குந் தூயமற்றோர்
இன்னமுதமைம்பொறிக்குஞ் சுவையிந்துசிற ப்பாகி யெனக்கேயெண்ணின்
மண்ணுருவம்வாய்ந்துநன்றா யிம்மையிலே கிடைத்தது காண் மழவைமானே (க)

இதுவும்-முன்பாட்டுபோல்

சம்போக சிருங்காரம்

சுவையெல்லாமினிப்பாகி யினிப்பெல்லாமோ ரிடத்தே தொக்கபோது
நவையில்லா வறுப்பெல்லாம் நாவாகியதனுரு கிநயந்தாலெல்லாக்குந்
துவையலாயெழுந்த வடிவேலன்னகண்ணுளை ச் சுகிக்குங்கால்மற்
றவையெலாங்குணமிலவென் றிதழமுதப்பரு குமவியனுக்குத்தானே. (உ)

பாவியவிப்பிரலம்பசிங்காரம்-நாயகி
மத்திமை - பிரியும்பதியினள் - நாயகன்
அநுகூலன் - அச்ரு என்னும் சாத்துவிகம்
சிந்தையென்னும் வியபசாரிபாவம்.

இழைவைத்த மெல்லிடையாள் காதலனார் நாவெடுத்து மெழாமைகண்டு
பிழைவைத்த பிரிவென்று தேகவசமற்றே நாப்பெராதாகக்
குழைவைத்தநெடுங்கண்ணாற் றழுவினாள் முடிவிதெனக்குறித்தாளாறு
மழைவைத்தாரையினாற் பார்ப்பதற்குந் தடையுற்றாள் மழைவைமானே. (௩)

இதுவிப்பிரலம்பசிங்காரம் - நாயகன்
சடன் - நாயகிகண்டிதை - பிரகல்பையும்

கரும்பெனுஞ்சிலையை வளைத்துமென்மலராங் கணைவிடுகாமனார்க்கஞ்சி
குரும்பை மென்முலையாள் தனைச்சரணாகக் கொண்டிடுபாவியேற்கந்த
இரும்பினேர்நெஞ்சி புருவவில்வளைத்தே யேற்றுகண்ணம்பினை விடுத்தாள்
பெரும்பகை கொண்டாள் பாவமென்றெண்ணாள்பேசுவாய் மழைவைநன்மானே. (௪)

நாயகன் - சடன்-நாயகிகண்டிதை - பிரகல்பை
அமர்ஷமென்னும் வியபசாரிபாவம்

என்னத்துக் கவன்வார்த்தை யெடுக்கின்றாய் வேறொருபேச்சிருந்தாற் சொல்லு
சொன்னத்துக் கிரண்டுசெய்யே னொருநாளு மவனுடைய சேர்வைவேண்டாஞ்

சின்னத்துக் கிடமாக்கி யெனைத்தெருவார் ந
கைக்குவைத்தசீமானந்த
அன்னத்துக்கேயுரிய பணிசெய்க மழைவைந
காரார்ந்தமானே. (௫)

பாங்கிதலைவியை-இயைவித்தல்-நாயகன்
சடன்-நாயகிபிரகல்பை விப்பிர
லப்தை-அமர்ஷம்-பாவம்

இன்னமொருதரப்பாரு மறுபடியுந்தூர்மார்க்
க மிசைந்தானாகில்
அன்னமேயவன்முகத்தில் விழிக்காதே யிது
வன்றி யவனும்வாரான்
என்னசெய்வே னொருமாச மிரவுபகலாய்நட
ந்தானென்றன் வீட்டுக்
குன்னிடத்திற்சொல்லி விட்டேனுனதிஷ்ட
மழைவைநகர்க் குரியமானே. (௬)

தலைவி தலைவன்செய்கையைப் பாங்கிக்குரை
த்தல் - நாயகன் திருஷ்டன் - நாயகி
விரகோற்கண்டிதை பாவம் அசூயை

இழைந்திருவருடனு மொன்றாக் கலந்தாரா
மொருபோது மினியென்வீட்டில்
நுழைந்திடவே யில்லையென ஆணையிட்டுக்கொ
ண்டாராம் நொடிப்பாய்ப்பேசிக்
குழைந்தவளைத் தலையில்வைத்துக் கூத்தாடு
கின்றாராங் கோடிதெண்டந்
தழைத்தபய பத்தியொடு செய்வாரா மழை
வைநகர்த் தலைவாமானே

நாயகிவிரஹோத்கண்டிதை - பிரகல்பையும்
விப்பிரலம்பசிங்காரம் - விலாஸிமம் - தைநிய
முதலாகிய சஞ்சாரிபாவம் சிலவுண்டு

தாயாதியோபண்டைச் சத்துருவோ மன்மத
வேள் சரங்கள்வாரி
ஓயாமற் பொழிகின்றா னுடம்பிலொருசத்து
மில்லையுண்மையாக
ராயாமலிருப்பேனோ தெய்வமே மழவை
நகர் மன்னனைச
தேயாதுசெய்தாலு மறுமையிலாயினு மவனை
ச்சேர்த்திடாயே. (அ)

சிங்காரம் - விப்பிரலம்பம் - நாயகன் - சடன்
நாயகி - கண்டிதைபிரகல்பையும் பாங்கி
தலைவிக்குரைத்தல் அமர்ஷம்பாவம்

என்றுமொருதன்மையராயிருப்பாரோர்மாவி
டர்களிந்தக்காலம்
அன்றிருந்தகுணம்வருமோ விந்தநாண்மழ
வைநகராரசுக்கோங்குங்
குன்றுபோற்பணைத்தெழுந்த கொங்கையாய்
பயித்தியம்நீ கொண்டாய்சும்மா
தின்றுவிடுகோபத்தைப் பிராந்திலேனென்றெ
ண்ணித்தேறுவாயே. (௯)

தலைவி - தோழியொடுகிளத்தல்
தலைவன் திருஷ்டன்
தலைவிபிரகல்பை கண்டிதையும் அசூயை
முதலிய சிலபாவங்களுண்டு

படுக்காளிவர் தா[illegible] றெண்
ணுதேபார்வ்[illegible]

MAHAMAHOPADHYAYA

முடிக்காகவெரிநெருப்பை நெய்விட்டுத்திருதி
கொண்மூட்டல்போல
அடுக்காவப்பெண்பேயை வர்ணித்தான்விடியு
மட்டுமவன்போலாசை
கொடுக்காத பேர்க்கென்னவா யென்றான்ம
ழைவைபின்னே குன்றினேனே (ங)

பாங்கி தலைவியோடுகிளத்தல் - நாயகன்
திருஷ்டன் - நாயகிகலஹாந்தரிதை
பிரகல்பையும் விஷாத்தப்பாவம்

மன்னுமழைவையர்கோனிரவில்வந்துவா
ய்புதைத்தென்கால் வருடினானேயாசைக், கன்
னனெபண்ணரசே யேதோபொல்லாக்கர்மவ
தாலடியேனுன்னைநீங்கி, எண்ணமற்செய்த பி
ழைபொறுக்க வேண்டுமென்று குழைக்கடித்
தொன்றுமேற்றிடாமற், புண்ணேனெஞ்சி
யுன்னுறவுபோதும் போவென்றேன் மனங்கசி
துபோனன்மாதே. (ஙக

தலைவிபாங்கிக்குரைத்தல் - தலைவன்
சடன் - தலைவி - பிரகல்பை - கண்டிதை
ஆமர்ஷம்பாவம்

மங்கையேயவனிடத்திற்சென்று வாயில்வந்த
தெல்லாங் கொட்டிவிடு மகிழ்ந்தே யென்றன்,
செங்கைபிடித்தவனென்று நினைக்கவேண்டாந்தி
ரும்பி யொருவேலை யவன்வினைகளுஞ்செய்வான்,
நங்கையின்பாலெனு நினைப்புமறக்கவேண்டும்நா
னிலத்தோரறிய வவன்நடத்தையோடு, தங்கை
மார்கொடுமைகளுந் தூற்றவேண்டுந் தாட்சினி
யமேன்மழமைவத்தலைவர்மீதே (ஙஉ

தாய்கூற்று நாயகிமத்தியை-விர
ஹோற்கண்டிதை - ஜனியமுதலிய
பாவங்கள்சிலவுண்டு

கரிந்துவிழுமலர்ச்சயனங் காமக்காய்ச்சல்கண்டுவெகுதொந்தரவாய்க் காயமெல்லாம், பொரிந்துவிடு கொப்புளங் களனந்தகோடி புண்ணாகிப் புரையோடப் பொருக்காதோலை, வரிந்துவிடக் கிழித்தெறிந்து பேச்சொன்றேனும்வழங்காமற் பற்கடித்து வந்தோர்மீதி, லெறிந்துவிழுவென்ன பிழைசெய்தாளென் பெண்ணிவ்வாரோ மழை [illegible]யர்கோனெ ன்னர்தானே. (மரு)

தலைவி பாங்கியொடுகிளத்தல் - நாயகன்
சடன்-நாயகிவிரகோற்கண்டிதை-அசூயை
விஷாதம்-ஔற்சுக்யம்-பாவம்

கொட்டியேயளந்தாலுங் குறுணிதூணி கொள்கைபெறக்காணாது கொடியவார்த்தை, யட்டியில்லா துரைத்தவனைப்புகழ்ந்திட்டாலு, மவனிருப்புவன்னெஞ்ச மிளகமாட்டா, தெட்டிமரம் பழுத்திட்ட பயன்போலாறனன்மட்டிவினி மரந்துமென்னைப்பாரான், கட்டியேதேன் சுவையானன் மழவையாளிகன்வலையால்வசமாக்குங் கள்ளிமார்க்கே (மச)

நாயகிவிரகோற்கண்டிதை அல்லது
புரோஷித பர்த்துருகை மரணப்பாவம்

பனிந்தெளிய முகங்காட்டி யிரந்துமொரு பயனுண்டோபர்வாய்சாகத்
துணிந்தவர்க்குக்கடல் முழங்கரலள வாழமலரம்புந் துளைத்துப்பார்க்க

தணிந்துநிலாதெரி மதியுந்தன்னென்ன முடித்திடுகசார்தேமாவில்
அணிந்தசிறுகுபில் தொண்டை கிழித்திடுக எனக்கொன்றேயாவிமானே (௰௫)

தலைவிபாங்கியைத் தூதனுப்பல் - நாயகி
விரகோற்கண்டிதை நாயகன் அநுகூலன்
அல்லது-தக்ஷிணன் ஔதக்கிடமென்றபாவம்.

வம்பிட்ட வார்த்தைகளால் வாய்ப்பேச்சைப் பறிக்கின்றீர் மங்கைமீர்வேள்
அம்பிட்டுத் துளைத்தபுண்கள் நாவிரண்டோ ஒருகோடி யாற்றுவேனோ
கும்பிட்டே னுங்களைநான் தோஷமில்லை மழைவையர் கோன்கொலுவிற்சென்று
கொம்பிட்ட மெல்லிடையாள் மயல்கொண்டாளெனும்வார்த்தைகூறுவீரே. (௰௬)

தாய்கூற்று-நாயகன்-சடன்-நாயகி
விரகோற்கண்டிதை.

மூளைத்துளுன்றிலைவிடுமுன்கனைபுரண்டபோகத்தான் மொத்துண்டையோ.
வளைத்துவிடு மவன்கணைக ளுடலமெல்லரஞ்சல்லடைக்கண்வடிவமாக
உளைத்தணைபிற்கிடந்தகிடையாகிவிட்டாளென்குழந்தையோ கோபாவம்
விளைத்துவிட்டு வேடிக்கைபார்க்கின்றான் மழைவைநகர்மேவுவோனே. (௰௭)

நாயகி ப்ரோஷிதபர்த்ருகை - மன்மத
தூஷணம் - அர்ஷமென்னும்பாவம்

அல்லானகயமேறி விற்பிடித்துக்கடன்மு
ரசமார்ப்பவந்த
பொல்லாதமதப்பயலே பாருன்றலான
மட்டும்பொறுத்துநின்று
மல்லாடுமழைவையர்கோன் மாலைதனை
யனுப்பிவைத்தான் வாய்ந்துன்காசு
செல்லாது வட்டத்துக்கெய்துவனோ
வினிவிளைவிற்செல்லுவாயே. (௰அ)

தலைவி பாங்கியைத்தூதனுப்பல் - நாயகி
விரகோத்கண்டிதை - நாயகன்சடன்

அவன்பேச்சை நம்பாதே ஆச்சென்பான்
பிடிக்குமசற்காறுமாதம்
இவிடம்வருகதியம்வருமேனென்றுனக்குப்
பொய்யாணையிட்டுச்சும்மா
அவள்வீட்டில் மூன்றுநாளா யிருந்தான்பின்
பெங்கேயடைந்திட்டானே
அவள்வீட்டில் மூன்றுநாளாயிருந்தான் பின்
பெங்கே யடைந்திட்டானோ
பவளவிதழ்மழைவைபின்னே மறுபடியு
மொருதரம்போய் பார்த்திடாயே (௰௯)

நாயகன் - தலைவியின்பொருட்டுத்
துயருறுதல் நாயகன் - அனுகூலன்
நாயகி சுவாதீனபதிகை.

ஏனைத்தூவிக்கலந்த தனுக்கென்னபய
னனுபவித்தாளென் மொட்டி

தனைத்தானே நொந்துகொண்டாளென்
றெணும்புருஷசுகந்தான் கண்டாளோ
இனத்தார்க்கும் வெளியிடா ளிச்செய்தி
மகிழ்ந்தவளையின் புறுதே
தனத்தாலே மயக்கியர்க்கேகாலமெல்லாங் க
ழித்திடற்குத் தலைப்பட்டேனே. (உ௰)

சாயிரங்கல் நாயகிபுரோஹித பாத்துருகை
நாயகன் - அனுகூலன் விப்பிரலம்பசிங்காரம்
சிந்தை விஷாதமென்னும் பாவங்கள்.

சகுனமும்பார்த்தாள் குறியையுங்கேட்டாள்
சாதகபயனு மாய்ந்திட்டாள்
நகுபெருந் தெய்வசந்நிதிமுன்னே சாற்றுறு
பூவுமவைத்தெடுத்தாள்
மகிழுனர்வரு வாரென் றுளங்களித்தார் ம
ழைவையாய் சொன்னவித்தனையு
மகள்பொருட்டா லோகலியுகத்தாலோ மாய
மாய்பொய்த்ததுவிணே. (உக)

தலைவிவருந்தல் நாயகிவிரகோத்கண்டிதை
தலைவன் தக்ஷிணன்

தாயிடக்குமரார்கள் தம்பிடக்குந்தனித்தனி
யே சகிமார்சொல்லும்
வாயிடக்கும் பொறுத்துமுடி போவதில்லை
யென்னசெய்வேன் மழைவையானே
நீயிடக்குச்செய்துவரு திருந்தபடியாலன்றோ
நேர்ந்தமாரப்
பேயிடக்குமழல்சொரியும் பிறையிடக்குங் க
டலிடக்கும்பேசொணுதே (உஉ)

தலைவி பாங்கியொடுகிளத்தல் - நாயகி
விப்பிரலப்தை - நாயகன்சடன் - அருமை
யென்னும் பாவம்.

மதுமேவு குழலணங்கே யாச்சரிய மென்ன சொல்வேன் மழைவையான்போ
யதுவேலையாயிருக்கக் கேள்வியுற்றேனே னென்றாலவள்மேல்வைத்த
புதுமோகமொன்றிட்ட மருந்தொன்று போதனையின் புணர்ச்சியொன்று
மெதுவாய்நானவனுக்குத் தருந்தபடி நடந்ததொன்று விளைத்தலாமே. (௨௩)

தலைவி அம்பெடுத்தோரைச் சினத்தல்

பேட்களைகணவனுக்கும் பெண்சாதிதனக்கு முள்ளே பேச்சுநூறு
மாபிரமுநடந்திருக்கு மதைக்குறித்துச்சொல நீங்களாரிவ்வேளை
நாயகனேநாளைக்கு வந்திடுவர் மழைவையினில் நகைப்பேனென்றிப்
போயொரு சமாதானஞ் செய்வதற்கும் வழிமையில்லை புலம்புவீரோ. (௨௪)

தலைவன் தலைவிக்குச் சமாதானஞ்சொல்லல்
நாயகி சுவாதீனபதிகை - நாயகன் தக்ஷிணன்
அல்லது சடன்.

கண்ணாலேகண்டாயோ பிறர்சொல்லை நம்பாதே காரியமொன்றை
யென்னுமற் சொல்லலாமோ தீர்க்கவிசாரித்துத் திநீ யென்மேற்சொன்ன

பெண்ணையாகிலுந்தான் கொண்டுவந்து மூதலியிப்பெரும் பார்மீதில்
உண்ணுதகஞ்சு கொல்வதுண்டோ நன்மழைவை நகர்க்குரியமானே. (௨௫)

தலைவி பாங்கியொடுகிளத்தல் - நாயகி விப்பிரலப்தை - நாயகன் சடன்-விப்பிரலம்ப சிங்காரம் - தைனிய மென்னும் பாவந்தொனி.

பிரியாமலிருக்கின்று றொப்பொழுதுஞ்சரசமாய்ப் பேசுகின்றூர்.
பரியாசமாயொரு சண்டையுங்கூட நடந்ததில்லை பாவைநன்றாய்
உரியானை யனுபவிக்கக் கொடுத்துவைத்தாளெனமிகவுமோமபட்டுத்
தரியாதோர் கண்குளிரப் பார்த்திடலாமெனை மழைவைசார்ந்தமானே. (௨௬)

பரத்தைசெய்கையைப் பாங்கியர் ஒருவருக்கொருவர் சொல்லிக்கொள்ளல்.
நாயகி அபிசாரிகை.

மோசசங்கிதம் நடக்கிறதை மழைவையர் கோன்கண்டறியான் முந்தாநாளில்
வாசமுறுமலரணையி லிருக்கையிலே வேறொருவன் வரவுபார்த்துக்
கூசிவிளையாடுதல்போ லவன்கண்ணைப் பொத்தவவன் கூடத்தோரம்
ஏசறக்கட்டிய வறைக்குட்புகுந்திட்டான் கையையெடுத்தேய்த்திட்டானே. (௨௭)

தலைவி கூற்று - தலைவிவிப்பிரலப்தை
தலைவன் திருஷ்டன்-விஷாதமென்னும் பாவம்.

பொன்காய்த்த மரம்போலச் செய்துவிட்டா
ன் பர்த்தைதன்னைப் பொருமையாலே
பொன்காய்த்த முருங்கையுருவிய கோல்போ
லெனைச்செய்தான்
கூட்டுமில்லா நன்காச்சுதெனத் தெருவார்
நகைக்கவுடம்பெடுத்து மனநலிந்தபாவி
யென்காய்ச்சல்தீர்ந்திடுமோ தலையோடு போ
மழைவையினியமானே. (உஅ)

நாயகி விரகோற்கண்டிதை - நாயகன்
திருஷ்டன் - விஷாதமென்னும் பாவம்.

தோழிதனையனுபவித்தேன் மழைவை
யர்கோனிடத்திலவன் துணிந்துநாலு
நாழிகைமேல் நீசொன்னநாயகியாரொன்
ருனுன்னங்கைளென்றாள்
பாழுறுபொன்சொப்பனம்நீ கண்டாயோ
மதிமயக்கோபகைமைதானோ
வாழிமின்னேயிடந்தப்பி வந்தனையோ
போவென்று வகுத்தான்மானே. (உகூ)

நாயகன் சடன் - அல்லது - திருஷ்டன்
நாயகிபிரகல்பை.

*சண்டைநமக்கந்தரங்கத் திருக்கட்டு மழை
வையினிற் சரசமாக
அண்டையயலாரறிய நட்புமிகுந்தவர்
போலவபிநயித்துக்
கொண்டிருப்போம் வெளிபிட்டால் தூறுண்
டாமிருவருக்குங் குணத்தைச்சொன்னேன்

பண்டையன்பாயிருந்ததனை மறந்துவிடு
மழைவையெனும் பதியுள்ளானே. (௩௰)

பாங்கி தலைவிக்குச் சமாதானஞ் சொல்லல்
நாயகி விரகோற்கண்டிதை - நாயகன் சடன்
அல்லது திருஷ்டன் - விப்பிரலம்ப சிங்காரம்
சிந்தையென்னும் பாவம்.

எண்ணமிட்டுக்கொண்டிருப்ப தெதற்காக
வுன்னுடைய விறைவனை
வண்ணமுலைக்காரிகையார் கைவிட்டார்
வெறுத்தவர் வாய்கொண்டாட்டம்.
கண்மூடிக்கொண்டிருநீ பத்துநாள்
வரைக்குமந்த காலத்துள்ளே
புண்ணியஞ்சேர் மழைவையின்னே தாமே
வந்துன்னிடத்திற் பொருந்துவாரே. (௩௧)

நாயகிபிரகல்பை-நாயகன்
விடன் - சம்போகசிங்காரம்.

காலையொன்றுபிறர் புலத்திலெந்நாளுமேய்ந்
திடவேகண்டேன் சொந்த
ஆளறிந்தால் மோசம்வருமெனவுரைத்தே
னம்மிறைவரதற்கந்த
வேளையினில் மேயப்விடுதற்குரியோர்களிலரா
யின்மேலதென்செய்யும்
பாளைவிரிமணங்கமழு மழைவையின்னே யெ
னக்குறிப்பிற் பகர்ந்திட்டானே. (௩௨)

தலைவிசொல்-நாயகி விரகோற்கண்டிதை
நாயகன் அனுகூலன் அல்லது தக்ஷிணன்
விஷாதம்-தைனியம்-என்னும்பாவங்கள்.

ஒன்றுயிரண்டா பட்டகுறை யொருகோடியி
ன்மேற் பதின்மடங்காம்

இன்றுநேற்று வெகுநாளாயிதுவே வண்ணமா
யிருந்தாற்
குன்றுது யிரும்பிழைப்பேனோ கோடுங்கழை
யானென் னுயிரைத்
தின்றுலதன்பின் மழைவையர்கோன் சித்த
மிரங்கியருள்வானே. (௩௩)

பாங்கதலைவிக்குரைத்தல்-நாயகன்சடன்
நாயகி விரகோற்கண்டிதை - விப்பிரலம்ப
சிங்காரம் வியாதிதைதனியமுதலியசிலபாவங்கள்
இருக்கின்றன.

சுமையாவிறக்கி விட்டுன்னைச் சுகத்தில்வைக்
கத்திரவியத்தால்
இமையாமயிலே சிற்பதற்கு மெண்ண முண்
டோ வுன்பிணியை
அமையாதிதற்கு மருந்தொன்று மையோ ம
ழைவைப்பழிகாரன்
நமையாதரிக்கவந்துவிட்டால் நமனார்தமக்கு
ம் பயமில்லையே. (௩௪)

விரகத்தாற் புலம்பல் நாயகிவிரகோற்கண்டிதை
நாயகன்-சடன்-அல்லது - தக்ஷிணன்
விப்பிரலம்ப சிங்காரம் ஜாக்ராதி
சில அவஸ்தைகளும் - கிலாணிமமுதலிய
சில அவஸ்தைகளும் வரும்.

கொள்ளிமதி யெழுந்தனலாற் கொளுத்திய
தும்போதாமற் கொடியமாரன்
வெள்ளரியின் கனியென்ன வுடலமெல்லாம் வி
ரிந்திட்டே விளைத்தான்வாளி

தள்ளிவிடவகையுண்டோ அன்றயனும்படைவி தலைமேற்போட்ட
புள்ளிபினையென் றுருகி மழைவையர்கோன் தனைநினைந்து புலம்பினாளே. (௧௫)

தாய்வருந்தல் - நாயகிவிரகோற்கண்டிதை நாயகன்சடன் - மூர்ச்சைமென்னு மவஸ்தை மரணமென்னும் பாவம்.

காய்ச்சுபால்படிபுகட்டத் துளியளவு முள்ளிறங்கக் காணேமையோ
மூச்சுமினிநின்று விடுமிதைவிடத்தான் மோசமுண்டோ முறையோவூரா
ரோச்சுமினியென்செய்யு மென்னருமைமகளாசை யிந்நாளோடே
போச்சுநம்மே லிவ்வளவு கருணைவைத்தான் மழைவைநகர்ப புண்ணியவானே. (௧௬)

நாயகி விரகோற்கண்டிதை நாயகன்சடன் கிலானியென்னும் பாவம்.

தத்திப்பாவைய ரொருவர்க்கொருவர் முறையிட்டழுதகண்ணீர்வெள்ளந்
தத்திப்பாயலைதனையுங் கொண்டோட வெவ்வளவுஞ் சகியாளன்னம்
அத்திப்பாயலைதனிலே மதிமெழுந்தா ளென்னசெய்வாளையோ ஆவி
தித்திப்பா மகள்தனக்கு மழைவையர்கோன் வாராமை தெரிந்திலாளே. (௧௭)

தலைவிசொல்ல நாயகி விரகோற்கண்டிதை நாயகன் தக்ஷிணன் - அல்லது - சடன்சிந்தை தைனியமென்னும் பாவங்கள்.

இரக்கமுண்டோ பெண்களொடுபிறந்திலரோ பாவமுஞ்சற்றென்றாரோ வவ்

வரக்கியமொன் காதலனைக் காணாதற் காயினு
மொருகாலனுப்புவாரோ
புரக்கவெனைப்பல்ரறியக் கைப்பிடித்தோனிர
ங்காமற்போவானாகிற்
பரக்குழலை மழைவைமின்னே யவர்களைநொ
ந்தாவதென்ன பாரின்மீதே. (௩௮)

நாயகி புரோஷிதபர்த்துருகை-நாயகன்
அனுகூலன் கிலானியென்னும்பாவம்.

மழைக்காலம் வருவனென்னப் பிரிந்தகன்ற
பாதகனார் வரவேயில்லை
பிழைக்காதுதேறையொன்று பாய்புகளாயிர
நடுவிற்பிறைபோராழி
குழைக்காததளிரருந்துங் குயில்புள்ளாங்குழ
லிரவுகுளிர்ச்சிவாடை
கழைக்காமனிப்பகைக்கீழ் மழைவைமின்னே
யாரொருத்தி கலங்குவேனே. (௩௯)

நாயகிகண்டிதை நாயகன் சடன்-உக்கிரதை
யென்னும் பாவம்.

இலைமறைவு காய்மறைவா யில்லாமல் வெளிப்
பட்டானெங்குமந்த
விலைமகளையழைக்காமற் போவதில்லை பாங்கி
யொருவிசை பார்த்தாளாம்
தலைமறைவாய்த் தானொளித்துக் கொண்டா
னும் வெட்கமென்ன சபைக்குவந்தும்
குலையெரியுமென்பாவ மழைவையனை விடுமெ
னீகுறித்திடாதே. (௪௰)

நாயகன் திருஷ்டன் - நாயகிசுவை - பிரகல்பை
ஸ்மிருதியென்னும் பாவம்.

ஆணன்றில் தனக்குரிய வருமையாம் பேடை
தனையணைந்திடாமற்
காணுகின்ற வெவைகளினும் வாய்வைக்குங்
காகமொன்றைக் கலந்துவாழப
பூணிலங்குமுலையனமே கனவுகண்டேன் சில
நாள்முன் பூர்ணமாகக்
காணவுனுபவித்ததம்மா வவர்தனையே மழை
வையர்கோன் கைக்கொண்டானே. (சச)

நாயகன் திருஷ்டன்-நாயகிதீராதீரை-தைனியம்
ஆவேகம் - இவைகளின் சபளதை.

அவனுரைத்த சுடுமொழியி லொவ்வொன்று
மென்மனதி லம்பாய்ப்பாய்ந்து
துவளவுடல் சுறீரொன்று சுடுகின்றதென்ன
செய்வேன் சொல்லொணுது
சிவநொருவனிருக்கின்று னெவற்றினுக்குமெ
னநானே தேற்றிக்கொண்டு
புவனமகிழ்மழைவைமின்னே யிருந்திடினு ம
கங்கொதித்தல்போகுறுதே. (சஉ)

மரணமென்னும் பாவத்தின் உதயம்.

காய்ப்பழமென்றிடுமிவற்றில்முந்தியசொலவன்
வாயிற்காணுமாறற்
பாய்பெருந்தீக்கு தித்திட்டிடுவேன் மலையேறி
க்கீழ்விழுவேன் பாறுங்கல்லே
ஆய்மருங்கிற்கட்டிமிக வாழமுள்ள தண்ணீரி
லமிழ்வேன்றுவி

போய்விடுதற்கெத்தனையோ வழியுண்டுமழை
வைநகர்பொருந்துமானே. (சங)

பாங்கிதலைவிக்குச்சொல்லல் - நாயகி
கலகாந்தரிதை.

பனிமொழியே குறளினுக்கு மாறுகப்புறத்து
சிந்தை பகர்ந்திட்டாலும்
அனியாயமன்றெதிரோ நிந்தித்துமுகங்கொடு
க்கா தடித்தாய்போனான்
இனிவருவதில்லையொரு காலத்து மழைவைய
ர்கோனெனைத் தூதாக்கத்
கனிகின்றாய்கண்ணிழந்தோசூரியர்க்குவணக
கமதுகாட்டுவாயே. (சச)

நாயகன் - திருஷ்டன் - நாயகிமத்தியை
அதிரை - தைனியமென்னும்பாவம்.

வாய்மூடித்தலையைவெட்டும் வகையறிந்தான்
மழைவையர்கோன் வந்தபோதே
காய்கின்றானேதுவின்றி யெவ்வளவோ பயந்
தெளியேன்காரியங்கள்
ஆய்வுரச்செய்திட்டானு முகங்குளிரான் பிள
விலைகொண்டவன்பான்பெள்ளப்
போய்நின்றுநீட்டிறினும் வைத்துவிட்டு நட்
டென்பான்பொன்போல்பானே. (சரு)

தாய்கூற்று - நாயகன்சடன் - நாயகி
விப்பிரலப்தை - கார்சியமென்னு
மவத்தை - மோகமென்னும் பாவம்

ஆசையெனுநெருப்பை மக்களகத்தில் மூட்டிய
வியாமல்வளர்த்துவிட்டாயதனால்நான்கு

மாசமுநாளாயுடம்பு துரும்பதாக வற்றியே ப
ழையவுருமாறித்தேய்ந்து .
மோசமினி யென்றுசொல்லும் நிலைக்குவந்தா
ள்மூச்சுமில்லைப்பேச்சுமில்லை முடிவுதானோ
ஏசுபெறுகளோகூட முகத்திலிட்ட தென்னசெ
ய்வேன் மழைவைநகர்க்கினியகோவே. (சசு)

நாயகி விரகோற்கண்டிதை அவுற்சுக்கிய
மென்னும் பாவம்.

எப்படியோ அவனெஞ்சமென்றனைக்கோ வதி
கமோகமியம்பொணுது
தப்பொன்றுஞ் செய்ததில்லை சாமியாரிருக்கி
ன்றூர் சாட்சியாக
இப்புவியிலொருதொழிலை நெஞ்சரிந்து செய்
யாமலிருக்கவேண்டும் .
செப்புமூலமழைவைமின்னே யறியாதோர் ப
லவிதமாய்ச் செப்புவாரோ. (சஎ)

நாயகன்சடன் - நாயகிகண்டிதை - ஆவேகம்
உக்கிரதையெனும் பாவங்கள்.

பதறியெனைத் தொடவேண்டாம் பத்திரம்நீ
துாரநில்லாவியுன்பாற்
கதறியேவேண்டியதோர் காலமெல்லாங்கொ
டூமுறுக்கேகண்டாயங்கே
உதறியுனைவிட்டனரோ தங்கைமாரெம்முகங்
கொண்டோடிவந்தாய்
சிதறுமலர்ப்பொழில்சூழ மழைவையுள்ளாய்
பெண்வேறுதேடுவாயே. (சஅ)

தலைவிபாங்கியொடுகிளத்தல் - திருதி
யென்னும் பாவம்.

தத்தைதமொழிக் கரிகையா ரெவ்வளவுசொன்னாலுந் தாழ்ச்சியாக
உத்தமமுமழைவயர்கோனதற் கொத்து நடந்தாலுமொருகாலத்தும்
பத்தியவன்மீதினிலோரெள்ளளவுமாறுபாரோர்தம்மால்
மித்திரபேதகமூறினு மின்னல்வெட்டி மாறுமுன்னே விலகுந்தானே. (சகூ)

நாயகன்சடன்நாயகி பிரகல்பை
தைனியமென்னும் பாவம்.

அழுதழுதுகண்ணீரு மாறுகக்குரல்கம்பியனங்கவேள்செய்
பழுதுகளை யெடுத்துரைத்துத்தமொழி யவரவரைப்பலவாக்கிகெஞ்சித்
தொழுதனுப்பு வித்துமுயர் மழைவைமன்னு விரகத்தைத் துடைத்தாயோலை
யெழுதுவதிலென்னபய னேட்டிலுக்கேசேதமெனவெண்ணினேனே. (ருய)

நாயகிபிரிந்தபதியினள் - மரணமென்னும்
பாவம்-பாவிவிப்பிரலர்ப சிங்காரம்.

இறப்பதற்கே சித்தமாயிருக்கின்றேன் வேறொருபேச்சில்லையுன்னை
மறப்பதுவோகிடையாது மழைவையரசே யுன்பால்வந்துசேரப்
பறப்பதற்கோசிறகில்லை ரசகுளிகையில்லையெனைப்பிரிந்துதாச்

சிறப்பவங்கே சேர்ப்பதற்குத் தெய்வவசியமு
ல்லை தியங்குவேனே. (ரு௧)

திராதவழக்கிவர்க ளிருவருக்கு மென்னாளுஞ்
செப்பலாமோ
ஆராவதொருவகையாய்த் தீர்த்தாலுமவ்வள
வி லடங்குவாரோ
தாராருங்குழலணங்கே தங்களுக்குத் தாங்க
ளேதணியவேண்டும
நேராகமழைவையுள்ளார் நம்மீதில் நிந்தனை
யைநிறுத்துவாரே. (ருஉ)

நீதியற்றமானிட ரிவ்வூராரக்கொடியநீவி
வாழும
வீதியில் நாமொருதரம் போயிருந்திடலாமது
தானும் வெகுநாட்பேச்சுப்
பாதகியைக்கறுப்புவெளுப் பென்றறியேன் ச
ம்பந்தப்பட்டதாக
வேதையறுகயிறுகட்டி விட்டார்கள் மழை
வையின்னே வெருண்டிட்டேனே. (ருங)

பரிந்துமலய்சக்காற்றோடளவி விளையாடுதமி
ழ்பகர்ந்தோனுண்ட
விரிந்தமகராலயநீர்மீண்டதுவும் கரும்பாம்பு
விழுங்கத்திங்கள்
கரிந்துசீரணமாகிப் போகாமற்பிழைத்ததுவு
ங் கடவுள்கண்ணை
லெரிந்தமதனுய்ந்ததுவு மென்பாவமழைவை
நகர்க் கினியமானே. (ருச)

காதலனுர்சொல்லுவதுகட்டுரையோ நிசமோ
வக்கனுள்மாது

கோதகலுஞ்சவுந்தரிய முடையவளோ வென்னிலும் நற்சோதாய்கண்ணு
லாதரத்திேனாடு ீன்றாய்ப் பார்த்தாயோ மழைவையுள்ளாரும்பேயென்றுந்
தீதுறுதே வாங்கெனவுங் குரங்கெனவும் பலவிதமாய்ச்செப்பினரோ. (ருரு)

பருக்குமுலைப் பாதகியாம் பகைக்காரி திட்டொருபால் பாவித்தாய்மார்
கருக்கொருபாலிவ்வூரார் தூற்றுகின்ற வேச்சொருபால் கணவன்செய்த
திருக்கொருபால் வளைந்தெனது சிந்தைதனைத்தடுமாறச்செய்தேபாவி
யுருக்குவதுபோதாமல் மழைவைமின்னே மதிகூட வுடன்பட்டானே. (ருசா)

ஏசமானி தனைக்காண விதுசமயமோ வன்றோவெறுதலேனோ
நிசமானசொல்லனுங்கே பார்த்திடலாமெனைக்குறித்து நின்பாலென்ன
பிசகானசங்கதியைப் பேசினுள் நீயொன்றும் பேசவின்றே
வசமாகும்படியெனக்கு மழைவைமின்னேயாவையும்நீவகுத்திடாயே. (ருஎ)

அழகின்றிப்பிறந்தாளா கொண்டவனு மப்படியே யாகினனே
பழகியவனே யின்னுள்வாழ்ந்தாளா ஏதுமில்லைப்பாவம்வீணே
ஒழுகுதண்ணீ ராறுக வுயிருடனேயொப்புவித்தாளு ராருக்கு

மழைவைமின்னே தவமிருந்துபெற்ற மகளிப்
பயன்தான் வாய்ந்திட்டாளே. (நிஅ)

காரிகையாராயிரம்பே ரவர்க்கெல்லாம் நீதா
னேகணவனென்றால்
ஆரிடத்திற்போகாம லிருந்திடலாமூடல்தனை
யகற்றிச்சேர
ஏருலவுபகலிரவின் காலமெலாம் போதாதே
யென்பால்வந்து
பாரறியுமழைவமன்னு கூடுதற்குநேரமெங்கே
பகர்ந்திடாயே. (நிகூ)

இவ்வளவிலவனுறவை யொழித்துவிடுதலே மு
றைக்கு மிதுவேபோதும்
மவ்வல்நகைமின்னரசே வாயிலொன்றுமனதி
லொன்று மழைவையானுக்
கெவ்வளவோ நான்படித்துமாற்றினிலேகனை
த்த புளியென்னலாச்சு
செவ்வையுறு காலமினிக் கிடைக்குமெனச்
சொப்பனத்துஞ்சிந்தியாதே. (சுய)

காவியார்கண்ணியர்களன்புடனே யியற்றிடுகை
ற்கண்டுவச்ச
நாவியாதுயினுமொரு சத்துருவா பெருகிவரு
ம் நதியாகண்ணீற்
ஆவியார்குடிபோக நினைக்கின்றார் வேற்றுட
லிலாருமற்ற
பாவியாயிருந்து விட்டேன் மழைவையர்கோ
ன்பேச்சைநம்பிப் பாரில்மானே. (சுக)

நேற்றிராப்போதிலொரு நிமிஷம்வெகுகோடி
யுகநேரமாகத்

தேற்றுவாரில்லாமல் மன்மதப்பாதக னுடலைத் தீக்கத்தென்றற்
காற்றுவாதையைச் சொல்லிமுடியாது மழைவையின்னே கண்முன்னேநீ
தோற்றுவாய்பிடிக்குமப்போ தகப்படாயிதென்னதோஷந்தானே. (சுஉ)

மண்ணேடந்தனைநம்பி யாற்றிலிறங் குதல்போல்மழைவையானை
யெண்ணெடமகள்கர்ப்பிப்பயனற்றள் மன்மதனெய்தவம்பாற்
புண்ணேட வதன்வழியே புருஷோடு யாவியென்று புழுங்கும்போதே
விண்ணேட வெழுந்துமதி நெருப்பிறைக்கவுடலம்வெந்து வீழ்ந்திட்டாளே. (சுஙு)

திருவருளமழைவைநகர்க் கிறைவன்தன்பாற் சென்றயோ, அவனென்பாற்சேரவேண்டி, வருவேனென்றனையிட்டுக்கெட்டி வார்த்தைவகுத்தானோ கள்ளியர்கள்மாயத்தாலே, யொருபேச்சம்வழுங்காமலிருந்திட்டானோ வுள்ளன்பெவ்வளவேனுமுண்டோவங்கே, மருவுதற்கானசென்றற்குறையுண்டாமோ மடமயிலேயானறியவகுத்திடாயே. (சுச)

எயிற்றரவம் விழுங்கிடலாகாதா மீனமலிந்துதன்னைக்
குயிற்றிரளைக்கழுத்திலே சுருக்கிட்டுத்தொங்கவிட்டுக்கொல்லொண்ணுதா
துயிற்றுவர்போல் முள்ளணையைப் பூவணையென்றெனக்கிட்டார் தோழிமாரிவ்

வயிற்றெரிச்சலுனக்கிடுங்கா ணுண்மைசொன்னேன் மழைவைநகர்வாசத்தோனே: (சுரு)

யாதரசேயவன்வரும்போ துன்றனக்குமுகமலர்ச்சி வாங்கிற்றுப்பின்
ஆதரவோடுபசாரஞ்செயவிலையா மவனையடிப்பதற்கொப்பாகத்
தாதியரையடித்தாயாமதற்கவர்கள் நகைத்தாரர் தண்ணீர்செம்பை
மோதுறக்கீழ் திடலென்று விட்டாயா மழைவையர்கோன் மொழிந்திட்டானே. (சுசு)

கார்மேவுகுழலணங்கே சிறியவீடுகட்டி விளையாடுகின்ற காலத்தோர்நாள்
சீர்மேவுமழைவையர்கோ னென்பால்வந்துசிதைப்பனெனவெருட்டிமணந் திரஞ்செய்தேக
ஊர்மேயும்பட்டியவ னுனைவாழொட்டா னொருகாலுங் கூடாதென்றுரைத்தார் தாய்பார்
ஆர்பேச்சுங் கேளாமற் சத்தியத்துக்கஞ்சி நடந்திக் கோலமாயினேனே. (சுஎ)

இணக்கமுற மழைவையர்கோ னண்டைவீட்டிலிருந்திட நீ சொன்னபடியிசைந்து நான்போய், வணக்கநெடுஞ்சாய்க்கிடையாய் விழுந்தேன் பின்பு வாய்புதைத்துக் கால்பிடித்து வேண்டிக் கொண்டேன், பிணக்குவந்து தீராததுண்டோ சொந்தப்பெண்சாதி பாலென்றேன் பெண்ணேயென்மேற், கணக்கறுபுன் குறைசொல்லி யுன்பாங்கிதன்னைக் கடிதிலனுப்பெனப் பார்த்துக் கருவினனே. (சுஅ)

பாவையேமழைவையர்கோ னேற்றிராவிற் படுக்கையறைக்குள்வந்து பாயல்மீதில்

ஆவலொடு படுத்திட்டான் கூடநாமே மவன்
றானே முந்துகவென்றிருந்தேன் சும்மா
தேவையில்லையோபிணக்கோ வதற்குட்புத்தி தி
ரும்பிற்றோ வயர்ந்துமெனைத்தீண்டிடாமல்
மேவியவப்பாதகியின் குணத்தை மேன்மேல்
விடியுமட்டும் வர்ணித்துமீண்டிட்டானே. (௬௯)

கணவரொடுகொஞ்சுதலுஞ் சரசஞ்செய்து க
லத்தலும்பின்பிணங்குதலுங் கடிகையொன்றில்
அணைவுதலுமிரண்டுடனு மொன்றாய்க்கட்டிய
ணைத்தலுமன்மத நூலையாய்ந்துபேசிக்
குணமொருமித்துள்வெறுப்புப்போலத்திட்டி
க்கொள்ளுதலுமிருவகையாய்க் குலவுகின்றோ
மணமருவுகூந்தல் மின்னோதுமின்றி வயிறெ
ரியவாடுகின்றேன் மழைவையின்னே. (௭௰)

அள்ளாதுகுறையாது சொல்லாதுபிறவாநிங்
காதலாநீ
துள்ளாததுள்ளலொடுபொய்யாணையிட்டுரை
க்குஞ் சூதையொப்புக்
கொள்ளாதுபாவிமனமழைவைநகரரசேயான்
கூறும்வார்த்தை
தள்ளாதுவீட்டிலேநின்றுவிடு சுகமுண்டாம்
சத்தியந்தானே (௭௧)

சுசந்ததோ அங்கே யுன்கைப்பொருளும் போ
யிற்றோ காதலாக
வசந்தருதுதனி லுனதுதொழிலினுக்கு மற்
றொருவன் வந்திட்டானோ
அசந்துபோய்வந்ததற்குக் காரணமேனன்பா
க அடைந்தாயில்லை
நிசந்தனைநீவெளியிட்டாற் களங்கமறு மழை
வைநகர் நிருபரேறே. (௭௨)

வேலிபயிர் தனையழித்தால் எப்படித்தான்பெ
ண்ணணங்கே விளையும்பூமி
தாலிகட்டுநாயகனே சதிகாரனுகி விட்டாற்
றரண்வேறுண்டோ
பாலியமும்வீணுகிப்பார்ப்பவர்கள் நகைப்பத
ற்கும் பாத்ரமானேன்,
நீலியென்பார் மழவையுள்ளார் வெளியிட்
டால்நிலைகலங்கி நிற்கின்றேனே. (எங)

கனவுதனில் மழவையர்கோன் வந்திட்டா
னென்னையணைந்தான் களித்துப்பேசி
வினவினனென் சுகத்தை மின்னரசே யுனக்
கென்னவேண்டுமென்றான்
நனவென்றேநானினைத்துத் தெய்வபலத்தாற்
கிடைத்தானுதெனென்னப்
புனமயிலே பொங்கினேன் என்பாவிவிழித்த
தனைப்போய் செய்தேனே. (எச)

கோபமுள்ள விடந்தனிலே குடியிருக்கு மன்
பென்றுகூறக்கேட்டுந்
தாபமென்னமேனுக்குக் காட்டுகின்றா னவ்வ
கையாற்சதிதான்செய்யப்
பாவபுண்ணியங்களறியாதவனேவகத்திலுண்
டு பற்றுன்மீதில்
தீபவொளிமழவைமின்னே மனைவியெனுஞ்
சுதந்தரமுஞ் சிந்தியானே. (எரு)

அம்பாரும்விழியணங்கே சகிக்கக்கூடா வட
ஞ்செய்துநின்னை யருஞ்சிறையில்வைத்தான்.
செம்பாதிவயதெல்லாங் கழித்தானந்தச் சே
யிழைபாற் பிணியோடுசேர்ந்தழப்பைச்
சம்பாதித்திடவந்தான் தாலிகட்டுஞ்சங்க
டத்துக்காய்க்கொஞ்சந் தண்ணீர்வாரு
நம்பாதேமேற்சொன்ன மழவையானை நண்
ணுதேயவன்புணர்ச்சி நலத்தைதமானே. (எசு)

எனையகலை வாய்[illegible]றியிகழ்ந்தமொழி யார்
தீயிலவன்
பொன்னுமிதயமுருகியதோ புத்தியிழந் இவ்
வாறாகச்
சொன்னார்புவியி லொருவருண்டோ தூர்ப்பா
க்கியகா னென்னசெய்தேன்
பின்னைவிளையுமோ ராமற் பேசலாமோமழை
வைமின்னே. (எள)

(கட்டளைக்கலித்துறை.)

பாதகர்ரெய்கை நினைத்தாலுநெஞ்சம் பகீரெ
னுமோ, ராதரவின்றித் தனியேயெனைவைத்தாரு
மையற்ற, காதகிவீட்டுக்கடைவாசல் காத்துக்க
ருதுபய, னேதும்பெறாதுழல்கின்றார் மழைவை
யிறைவரோ. (எஅ)

பலநாள்கழிந்ததிளமையும் வீணிற்பறந்த நி
ன்னுஞ், சிலநாளைவாழ்க்கையதுவுந்துணைவில்லை
சேக்கையினிற், கலவாவிடினு மெனைக்கண்டொ
ருசொற் களங்கமறச், சொலவாவதுசெய்மழை
வைப்பிரானைச் சுடர்த்தொடியே. (எகூ)

இந்தச்சென்மத்தி லுருப்பட்போகிற தில்லை
மலர்க், கந்தக்குழலியர்க்கே தத்தமாயினர் கா
ண்பதெந்நாள், அந்தப்படியிருந்தாலு மழைவை
க்கதிபனென்முன், எந்தப்பொருளு மவராகத்
தோன்றுவ ரேந்திழையே. (அ0)

மட்டுண்டகூந்தலின் மானார்வலையில் மயங்கி
நிதம், தட்டுண்டவலைதற்கேசகசமென் தங்கைய
ரால், திட்டுண்டிருப்பதெனக்கே சகசஞ்செகத்
திலினிக், கெட்டுண்டுபோவதுநானே மழைவை
க்கிளிமொழியே. (அக)

காராருஞ்சோலை மழைவைப்பிரானெனைக் க
ண்டிடுதூதுப், பாரானினிக்கொடுப்பாதகக்கா
மப்பாமதுஷ்ட, சோராவென்றுவி தொலைப்பா
புனக்குச்சுபாவமிது, தீராப்பழியவர்க் கெய்து
மென்றேயுள்ளந் தேம்பியதே." (௮௨)

உனக்குமவட்குமோர் சண்டை யுண்டாவன்
றியுன்னைநினைந், தினக்கும்பல்கேட்புற வேதே
னுப்பிநகை யிசைத்தனளோ, கனக்குமுலைச்சிக
ண் பேசா திருநதிட்ட காரணமேன், எனக்குந
துயர மிதுகாண் மழைவையிறையவனே. (௮௩)

புரும்பா முலையணங்காற் றுதமையல்கொண்
டங்கமொரு, துரும்பாயினளன்னம் வேம்பாகி
அநாயர்கள் தூற்றுஞ்சண்டை, பெரும்பாரத
மோ ராமாயணமிவள்பேருரைக்க, இரும்பா
மனமுனக்கையா மழைவையிறையச்சுவனே. ()

இனைக்குமுடம்பு துரும்பாயுனைநினை தென்
னாமட்டுக், கனைக்குமழைவைக் கரரேயென்றே
ங்கிக் கண்ணீர்வடிக்கு, முனைக்குமதியழற்கென்
செய்வதென்றுமுறையிடுங்கை, வினைக்குந்தடை
யிடமாட்டாமல் மாதுவருந்துறுமே. (௮௫)

பிஞ்சிற்பழுத்தகொடும்பாவி மன்மதப்பேய்பி
டித்து, வீஞ்சித்துயிரையினிக்கொஞ்சநேரத்தில்
வாங்கிவிடும், அஞ்சிப்பயனென்ன வென்பாவங்
கைக்கொண் டணுவளவும், நெஞ்சிற்றுயரற் றி
ருந்தான் மழைவைநிருபதியே. (௮௬)

மதனேனுவெனக்கிரையென்பான் தென்காலுமெ
தியும்வந்து, நிதமோய்விலாம லெனக்குனக்கெ
னனுமென்நேரத்தெந்த, விதமோபிராணன் விடு
வதுநிச்சயமேலையுள்ளார், கதையோவிவள்செய்
கையென்பார் மழைவைக்கனங்குழையே. (௮௭)

மூந்தாநாள்முதலின்றுளவாய் விழிமுத்துகளை
சிந்திமுணங்கொடுநெஞ்சம்
நொந்தாள்விழுந்து புரண்டாள் யாவையுநோ
க்காள் தன்னுள்நொடிந்துவருந்தி.
வந்தானோவென தன்பனெனச் சொல்வருந
தாள் மாமழைவைப்பதிமன்று
சிந்தாகுலமுறு முன்பாவையி னுழிசென்றே
யருள்வகைசெய்வாயே. (௮௮)

வள்ளமுறுபாலடிசிலொடு மதுரக்கனியுங்கல
ந்தூட்டி வளர்த்தகிளியுமவன்பெயரோ வழங்குவ
தமுமேமாயாமற், கள்ளச்செயலான் றன்னையோ
ருகாலநதனிலு நினையாபற்கடியதடை யிட்டிரு
ந்துமனங கருதாப்பொழுதோர் கணமுமில்லை,
எள்ளினளவும் பயமின்றி யென்வாயெப்பேச்சு
ரைத்திடினு மெடுக்குமவனைப் புகழ்ச்சியுடனெ
ன்னபுகன்று மிருவிழிகள், மெள்ளநோக்கும் ப
டத்திலவன் வீணுமுருவை மழைவைநகர்மின்
னேயெனக்கே யுரியபொருள் மிகுந்தபகையாய்
விட்டனவே. (௮௯)

ஏனைகொண்டவனுக்குட்பட்டே னினிமை
தனி லிந்தப்பாடு
நானுகத்தொலைப்பதற்கு விதியிருந்தால் விட்
டிடுமோ நலமெண்ணுமல்
தானுகவங்குசத்தைப் பாகனுக் கெடுத்தியுந்
தந்திபோலக்
காணுநங்குழல்மழைவைமங்கையேயெண்ண
முற்றுக்கலங்குவேனே. (௯௦)

நாணாகாள்பாதகனுர் கைவிட்டார், அந்நாளி
ல் நடந்தசெயகைக்

காரைநான்சாட்சியாய்ச்சொல்லுவிப்பேனுங் கலைத்தானன்றியென்றன்
பேரையாவதுபின்பு நினைத்ததுண்டோ சத்தியமும் பிசகிப்போனான்
ஊரைவாய்மூடுதற்கும் வழியில்லையெனவன்கொடுமை யுணருவீரோ. (கூக)

எய்தவினை நோகாமலம்பு தன்னைநோவதுபோலெல்லாத்தீங்குஞ்
செய்தவன்மழைவைநகராளிதன்மேலே தானுஞ்செப்பிடாமல்
பெய்தமலர்க்கணைமாரப்பெய்தனையுந்தாயினையும்பேசிவீணே
வெய்துறலாலென்னபயன்விடியா தென்பாவமெனமேற்கொண்டேனே. (கூஉ)

காரமென்றுநினைக்காமற் சத்துருவாய்நினைக்கிறான் தடுத்துப்பேசும்
வாரமுண்டோவென்றனக்கு மருந்திட்டு வசமாக்குமாதரென்மேற்
காரமதையூட்டிவிட்டார்ஒருகாலுந்திரும்பாதுசடினசித்தம்
ஆரணிமழவையர்கோன் தாருமலிருந்திட்டாலது போதாதோ. (கூங)

ஒருவகையா யிருந்திட்ட மழைவைமின்பாற் சுபம்வினவவொன்றுங்கூறு
திருகணீர்முத்தரும்பத் தேம்பினாள்துடைத்திட்டென்கைநீக்கி
யுருகலொடுமுச்சியிற்கைவைத்திட்டாள்வின்னவினைப்பார்த்தேதானோவென்றாள்
அருகுறநீயாருனக்குநானுமொன்றலன்றினுளயர்ந்தேன்யானே. (கூச)

அணங்கரசேயழுவேண்டா மனைவியர்கள் கா
தலையணைப்பார்வைவார்
பிணங்குவர்பின் சேர்ந்திடுவாருலகியற்கை நீ
யென்னபெரிதாய்ச்சொன்ன
திணங்குறவேயவன்றன்னைக் கூட்டிப்பேனி
னைதவிடத்தானென்னவேண்டும்
மணங்கமழுந்தார்மார்பன் மழவைநகராளி
யிதோவந்திட்டானே. (௬௫)

அடுத்தமனைவந்திருந்து மதற்குள்ளே யொரு
தூதோவயலாரெங்கள்
எடுத்தமனைத யறிந்தங்கே நகைத்திடவும்
வேண்டுபோ தானேவிண்போற்
கொடுத்திடற்குத்திருவுளம்போ னோகவிட்ட
மவரைக் கூடாதோமேல்
தடுத்துரைத்தாலென்னபலன் மழவையினை
விளாவிவரச்சாற்றுவாயே. (௬௬)

தேனுறும் வண்டினைப்போலெல்லினைக் கூர்
சிலநாளாவெவ்விடத்தோ சேர்ந்தாய்நல
தானுமிவ்வளவுமறிகூடாதாட்கூடப்பரு
சமுனைக்காயிற்றந்த
மானைக்கேபணிசெய்பேர் விக்தவாசல் மறு
படிபுபின்மிதித்தாய் மறந்திடியாவி
போறைறு மழவைநகர்க் கரசேயுன்னைப்புல்
லுவதற்கேன்மனது பொருந்துறுதே. (௬௭)

என்றனைதனைமறங்க மனந்துணிந்து தொலை
தூரபேசிவாரூம்
பொன்றனைக் காரமுன் புணர்ச்சிவினைப்பா
லாவிபோய்விடாமல்
இந்நாள்மட்டிருந்தனர்
கதிபெரியவெய்த்து

மின்னாளோ புதுத்தேட்டை யனுபவிப்பாள்
மழவைநகர்மீதிற்றானே. (௯௮)

செங்கரும்பே தெவிட்டாத சீனியேபசும்பத
மாய்த்திரண்டபாகே
இங்குன்னைநினையாம லிருக்கின்றேனெனமன
தி லெண்ணவேண்டாம்
அங்கமதாலுன்னிடையுமேனியினால்வெண்ணா
கையும் அழுங்கண்ணாலே
பங்கமறுமுன்னிதழுங் கைகாலுமாய்மனதிற்
பாவிப்பேனே. (௯௯)

வேந்தர்தொழு மழவையர்கோ னினிவாரா
னென்றிருக்கும் வேளை தன்னில்
ஏந்திழையேவந்தெனது கைபிடித்தான்மெய்
மறந்தேனிசையப்பூசுஞ்
சாந்தழியக்கொங்கையிலும் அதரத்தும் வடு
விருக்கத்தாழ்ந்துகீழே
கூந்தல்விரித்திடப்பார்த்தேனொருசாமம்போ
னதன்பின் குறித்திட்டேனே. (௱)

ஆதிநாளென்னரசிக் கிருந்தவன்பினுமிரம்பங்
கதிகமாகிக்
கோதில்ரயாமணியிற் காந்தியெனவே யொரு
மைகொண்டாள்மற்ற
மாதரார்பாற்கொடியேன் செய்ததெல்லா ம
றந்திட்டாள் மழவை தன்னில்.
தீதிலாதனியேனு மவட்கேற்பநடக்கின்றேன்
சிறந்தமானே, (௱௧)

மழவைச்சிங்காரசதகம்

முற்றிற்று.